

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

153. An egressio Novitii è Monasterio cum licentia tamen Superioris interrumpat annum novitiatus? Et quid si licentia sit illicite data? Et an in dicto casu possit extra Monasterium demorari non ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

tiam in terminis docet Tamburinus *de iure Abbatum*, tom. 3. disp. 6. quest. 17. n. 8. ubi sic ait: [Si quæras, an Nouitiatu sit interruptus, quando aliquis Oblatus, vel Conuersus ad statum Clericorum transfertur, & consequenter sit iterandus? Respondeo, quod non est iterandus: quia sufficit, vt per vnum annum maneat sub obedientia Prælati, & tunc probationis annum legitime impleuit, maxime cum Nouitius non teneatur omnes asperitates Regulæ experiri in specie, sed satis est, si probet in genere perseverando sub dicta obedientia Prælati per annum. Ita ille: & post illum amicissimus, & doctus Pater Lezana in *Summa* 99. Regul. tom. 4. verb. *Professio Regularis*, num. 10. sic asserens: Pro casu tamen, qui sæpius inter Regulares contingere solet, scilicet, quod cum aliquis Nouitius Nouitiatum in totum, vel partem in iuxta morem Conuersorum peregerit, postea verò in Professione ad Clericatum admittatur, vel aliquando etiam è contra; notandum est valde probabile esse, talem Professionem esse validam, & illum Nouitiatum sufficientem fuisse pro tali Professione faciendi. Quia ad Probationis annum legitime implendum, satis est, quod Nouitius vno integro anno sub obedientia Prælati existat. Ita Lezana in editione Veneta in folio impressa: nam in aliis hæc non inveniuntur. Hanc etiam sententiam tenet Sanctorius in *Constit. Fratrum Minorum*, c. 2. stat. 24. & illam supponit Portel in *dubis Regul.* tom. 1. part. 2. cas. 8. loquens de Nouitio, qui annum Nouitiatum in statu laicali peregit, & postea inuitus emisit Professionem in statu clericali. Et post hæc scripta inveni nostram sententiam firmari etiam à Bordonò in *const. regul. tom. 2. Resol. 44. num. 230.*

Sup hoc è
contra in fine
§. seq. &
in alia Ref.
eius annot.

Supr. hoc,
quod hic do
cet supra
cursum inter
medium &
finem, §. præ
teriti, & ma
gis latè in
Ref. 178.

Super hoc
Verbo nõ po
test, supra ad
medium, §. 2.
huius Ref. &
in aliis eius
annot.

4. Restat modò respondere ad argumenta in contrarium adducta, & ad declarationem Sacræ Congregationis adductam respondet Peirinus tom. 2. de *Prælatu*, g. 3. cap. 1. §. 5. num. 148. vel non esse veram, vel non esse vsu receptam: & idè docet, quod quando aliquis Clericus transfertur ad statum laicalem, non eget nouo Nouitiatu. Et ita etiam docet Pellizzarius in *Man. Regular.* tom. 1. tract. 2. c. 1. n. 30.

5. Ad secundum argumentum, scilicet, ad Decretum Clem. VIII. adductum, respondet Sanctorius *vbi supra*, & Bordonus *tom. 1. resol. 29. n. 95.* quod in dictis verbis Decreti nihil agitur de valore Professionis; sed tantum dicitur, non posse Conuersum in anno probationis, neque post Professionem, transire ad statum clericalem. Vnde nota, quod aliud est transire, quod respicit agere propria autoritate; aliud transferri, quod indicat actum alterius potentis transferre: itaque per illud statutum non auferitur potestas Superiori; sed subito negatur transitus propria voluntate ad altiorem statum, ad quem nemo debet accedere, nisi prius vocetur. Itaque in his verbis Pontifex factum prohibet, non irritat. Et ita etiam, præter Sanctorium, & Bordonum, docet nouissimè Pellizzarius *vbi supra tract. 3. cap. 3. n. 31.* Nec doctrina Sanchez de verbo, *non potest*, adducta in contrarium, est semper vera, vt nominatim contra illum probat Quintanaduenas in *Theolog. moral.* tom. 1. tract. 2. singul. 7. num. 4.

RESOL. CLIII.

An egressio Nouitij è Monasterio cum licentia tamen Superioris interrumpat annum Nouitiatu?
Et quid si licentia sit illicite data?
Et in dicto casu, an possit extra Monasterium demorari non solum per vnum, vel duos menses, sed etiam per maiorem partem anni?
Et an interrumpatur annus Nouitiatu, si Nouitius

revento habitu perterritus seueritatis Superioris, seu Magistri è Monasterio abdit è exeat causa se celandi dummodo animum habeat redeundi?
Et quid, si revento habitu indebitè, & sine licentia exeat è Clausura, dummodo ad Monasterium redire intendat? Ex p. 3. tr. 2. ref. 84.

§. 1. **V**T, v. g. si ob malam valetudinem Nouitius in domo secularium se transferat, vel ad videndos parentes, vel recreationis causa, &c. Negatiuè respondendum est cum Graffio *part. 1. lib. 3. c. 1. n. 18.* Zanardo in *direct. Theol.* part. 2. c. 6. Gratiano in *discep. to. 1. c. 1. 66. n. 14.* & aliis communiter, quod etiam verum esse puto, licet illicite, & sine rationabili causa concessa fuisset à Superiore Nouitio licentia morandi extra Monasterium. Nam in tali casu licet Superior illicite præfians licentiam peccet, ex hoc tamen non sequitur quod annus Nouitiatu interrumpatur, & ita docet contra Nauarrum Suarez de *Relig.* tom. 3. lib. 5. c. 14. n. 13.

2. Nota etiam contra Emanuelem Rodriguez, quem nouissimè sequitur Hieronymus Rodriguez in *compen. 99. Regul. ref. 101. n. 44.* Nouitium extra Monasterium de licentia Superioris posse demorari, causa, v. g. morbi curandi, non solum per vnum, vel duos menses, sed etiam per maiorem partem anni, & ita docet contra Rodriguez Pater Sanchez in *sum. tom. 2. lib. 5. cap. 4. n. 28.* & citat Nauarrum *lib. 3. cons. 4. in prima edit. tit. de Regul. & Azorium tom. 1. lib. 12. cap. 2. quest. 8.* loquentes de Nouitio, qui decem menses, & semi-mensem extra Religionem demoratus est, & residuum tantum in illa permansit. Imò Azorius loquitur de Nouitio, qui toto probationis anno extra Conuentum apud secularem demoratus est, cum licentia tamen Superioris.

3. Nota etiam hic obiter, quod non interrumpatur annus Nouitiatu, si Nouitius revento habitu perterritus seueritatis, vel iracundia Superioris, seu Magistri, è Monasterio abdit è exeat causa se celandi dummodo animum habeat redeundi, & ita docet Galuanus *const. 12. num. 8.* Et idem dicendum est, si Nouitius revento habitu indebitè, & sine licentia è Clausura, dummodo ad Monasterium redire intendat, & ita tenet Suarez *vbi supra de Relig. tom. 3. lib. 5. cap. 14. & alij.*

RESOL. CLIV.

An Nouitius, qui ex licentia sui Superioris per aliquos dies in domo paterna moratus est, dicatur interrupisse annum sui Nouitiatu, ita vt professio postea facta sit nulla? Ex p. 7. tr. 1. & Misc. 2. Ref. 38.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondet Ioannes Antonius Nauarius in *summa Bullarum part. 2. tit. de Nouitijs recipiendis in Monasterijs deservatis, num. 2.* & sequent. ubi sic ait. Amplia primò, vt tempus anni quo Nouitius debet permanere in Monasterio designatum debeat esse continuus, nec possit frangi, aut discontinuari sub quouis pretextu, quia in illis quæ sunt de forma obseruatur rigor, vt per Ruin. in *rubr. de nou. oper. num. 19.* & rigor iure optimo ab hac constitutione est inductus, quia cum annus nouitiatu detur in subsidium humane fragilitatis, & ad fauorem tam Nouitij, quam Monasterij, vt & ille expectatur Religionis asperitates, & cum illis suas vires metatur, & Monasterium possit cognoscere mores, & animum nouitij iuxta dispositionem text. in *cap. nou. solum de regul. in sexto.* consequens est non satisfacti dispositioni dictæ Constitutionis, quandiu procul à regulari disciplina, & ab oculis superioris, nouitius